

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:1073

av Betty Malmberg (M)

Ökad produktion av torv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hur ökad torvanvändning kan reducera växthusgasutsläpp från dikade torvmarker och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att reducera klimatpåverkan från dikade torvmarker och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att öka produktionen av energitorv och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den stora andelen torvmark i vårt land läcker växthusgaser till atmosfären; det gäller också för dikad torvmark. Enligt ny forskning (Emissioner av växthusgaser från brukad torvmark i areella näringar, Torvforsk 2015) är utsläppen av växthusgaser från dikad torvmark till och med större än utsläppen från all inrikes trafik i Sverige. Forskaren, professor emeritus Mats Olsson vid Sveriges lantbruksuniversitet, ser tre vägar att komma till rätta med detta klimatproblem: Fortsatt skogsbruk, ökad omläggning till våtmark eller ökad torvtäkt.

Den svenska energitorven bidrar idag med mindre än 1 procent av landets totala energitillförsel. Eftersom torv reducerar askbildning, som lätt uppstår vid förbränning av trädbränsle, används den bl.a. för sameldning med just trä. Torven bidrar därvid till ett effektivare energiutnyttjande av trädbränslet, vilket gör att den är viktig också för att optimera verkningsgraden av andra biobränslen. Det är därför olyckligt att produktionen

av energitorv minskade med sju procent mellan åren 2013 och 2014 (SGU-rapport 2015:23). Av LCA-analyser framgår att utsläppet av koldioxid som uppstår vid förbränning av torv är lika stort som det utsläpp som skulle ske från den dikade torvmarken även om torven inte utvunnits. Skillnaden är att utsläppen tidigareläggs och att torvens energi nyttiggörs och tas tillvara.

Sverige är ett av världens torvtätaste länder och torvmarker utgör 15 % av den svenska landarealen. Torvbrytning har en lång tradition i vårt land. Främst har torv brutits för att användas som jordförbättringsmedel och torvströ, men från 1980-talet återupptogs torvbrytning också för energiändamål. Ett av de viktigaste motiven till det var att minska vårt beroende av importerade bränslen som olja och kol – bränslen som i alla avseenden påverkar vår miljö negativt.

Torv är ett inhemskt långsamt förnybart bränsle, vars utvinning bidrar positivt till samhällsekonomin på flera sätt, dels som inhemsk energikälla, dels som näringsgren som skapar arbetstillfällen och dels som metod att minska halten av växthusgaser i atmosfären.

Torvbruk skapar också sysselsättning. Idag rör det sig om ca 1 700 personer som arbetar inom näringen, varav många har det som en bisyssla till annat företagande i glesbygd. Prognoser pekar på att antalet sysselsatta skulle kunna fördubblas om branschen fick rätt signaler och kände trygghet inför framtida investeringar.

Torv är ett viktigt inhemskt biobränsle som kan medverka till att ställa om energisystemet. Efterfrågan på torv är stor och många industrier och värmeverk behöver och efterfrågar torv som bränsle. Om torven skördas och återproduceras på rätt sätt kan vi skapa både arbetstillfällen och energi, samtidigt som vi minskar läckaget av växthusgaser till atmosfären. Därför är det viktigt att de styrmedel och regler som utformas gynnar ett hållbart torvbruk och torvnäringens långsiktiga överlevnad.

Betty Malmberg (M)